

26 - 03 - 2018

- Η πλεονεξία είναι πάθος αχόρταγης ψυχής. Ο πλεονέκτης όσο περισσότερο αυξάνει την περιουσία του, τόσο περισσότερο γίνεται άπληστος. Γι' αυτό τον λόγο δεν μπορεί να απαλλαγεί ούτε από τη φτώχεια ούτε από τη στέρηση. (Άγιος Νεκτάριος)
- Η φτώχεια, πέρα από ένα αντικειμενικό γεγονός, είναι και ένα υποκειμενικό γεγονός. Φτωχός είναι βέβαια αυτός που δεν έχει να φάει, αλλά φτωχός είναι και αυτός που δεν χορταίνει με τίποτα. Στερείται αυτός που δεν έχει τα απαραίτητα για τη ζωή του, αλλά στερημένος νιώθει και αυτός που πάντα θέλει κάτι παραπάνω.
- Η φτώχεια ή η στέρηση εξαρτάται και από τις ανάγκες που θέτουμε εμείς στον εαυτό μας.
- Αξιολογώντας τη ζωή μας είναι πολύ χρήσιμο να δούμε αν αυτά που ζούμε είναι πραγματικές ανάγκες ή κατάσταση πλεονεξίας.
- Η πλεονεξία είναι σύμπτωμα ψυχικής αρρώστιας. Ο πλεονέκτης δεν ικανοποιείται με τίποτα και για τον λόγο αυτό νιώθει ελλιπής και δεν έχει ούτε χαρά ούτε ειρήνη.
- Τον υπερήφανο και στον παράδεισο να τον βάλεις, δεν θα είναι ικανοποιημένος, γιατί θα ήθελε να είναι σε καλύτερη θέση από τους άλλους εκεί. (Άγιος Σιλουανός)
- Ο πλεονέκτης αμελεί αυτά που κατέχει και επιθυμεί σφοδρά άλλα, που δεν κατέχει, γι' αυτό και συνεχώς βασανίζεται. Δεν μπορεί να κρατήσει τίποτα από το οποίο να συνεχίσει να ικανοποιείται και κατασκευάζει καινούρια επιθυμία, της οποίας ζητά την ικανοποίηση.
- Οι εθελούσιες στερήσεις, όπως είναι η νηστεία, μας κάνουν και εκτιμούμε περισσότερο κάποιες καταστάσεις.
- Στις μέρες μας τα όρια μεταξύ του φλερτ και της παρενόχλησης είναι αρκετά δυσδιάκριτα.
- Το να θέλει ένας άνθρωπος να κατακτά συνεχώς άλλους είναι πλεονεξία και μειονεξία.
- Προϋπόθεση για να σχετισθούμε με κάποιον άνθρωπο είναι να γνωρίζουμε τον εαυτό μας και τι θέλουμε.
- Ο πλεονέκτης δεν αγαπάει όσα έχει κατακτήσει. Ευχαριστείται μόνο με την προσδοκία, την αναμονή του κέρδους, του πλούτου, του αγαθού. Αντίθετα, η αγάπη διώχνει μακριά την πλεονεξία και φέρνει την αυτάρκεια. Η δε αυτάρκεια φέρνει τον χορτασμό, την πλησμονή και την αμέλεια για νέες κατακτήσεις. (Άγιος Νεκτάριος)
- Ο άνθρωπος που έχει Θεό, περιεχόμενο και ποιότητα βρίσκει στα πάντα νόημα και αφορμή να εξελιχθεί, ακόμα και σε όσα φαίνονται ασήμαντα.
- Μετά τη Θεία Κοινωνία να είμαστε προσεκτικοί, ώστε να κρατήσουμε αυτό το δώρο.
- Την αυτάρκεια στον άνθρωπο τη φέρνει ο Χριστός, η Θεία Κοινωνία. Όταν γευόμαστε αυτό το δώρο και αισθανόμαστε την αγάπη του Θεού, δεν θέλουμε τίποτε άλλο.
- Όταν θέλουμε να μας επιβραβεύουν, να μας αναγνωρίζουν και να μας δικαιώνουν, έχουμε πρόβλημα, έχουμε έλλειψη, είμαστε γυμνοί.
- Να έχουμε επιθυμίες και να χαιρόμαστε τη ζωή. Αυτά είναι δοξολογία προς τον Θεό που μας δίνει αυτή τη δυνατότητα. Να βρίσκουμε όμως τρόπους, ώστε να μην αφήνουμε το άγχος

να μας καταβάλλει.

- Πολλές φορές το άγχος είναι αποτέλεσμα τέτοιων καταστάσεων που δεν ζούμε για μας, γι' αυτό που πραγματικά εμείς θέλουμε, αλλά γι' αυτό που θέλουν οι άλλοι.
- Να μην βάζουμε εύκολα ταμπέλα στον άλλον ότι είναι πλεονέκτης, γιατί μπορεί και να μην είναι. Ή να είναι λίγο πλεονέκτης και να προσπαθεί να απαλλαγεί από το πρόβλημα.
- Αν εξετάσουμε καλά τις ενέργειές μας, θα δούμε ότι στο βάθος όλοι είμαστε πλεονέκτες σε κάποιο βαθμό. Το θέμα είναι να το αναγνωρίζουμε και να αγωνιζόμαστε ενάντια σε αυτό.
- Για την επιλογή ενός συντρόφου οφείλουμε να είμαστε σώφρονες και συνετοί. Μετά από την επιλογή, αυτό που οφείλουμε να κάνουμε είναι τον σύντροφό μας να τον αγαπήσουμε. Αυτό είναι μεγάλη άσκηση και ο τρόπος της εξέλιξής μας.
- Η αγάπη δεν είναι μια ικανοποίηση. Η αγάπη είναι μια ασκητική πορεία σχέσης.
- Σε μερικές παθολογικές καταστάσεις δικαιούμαστε να χωρίσουμε από τον σύντροφό μας.
- Οι γονείς δεν μπορεί να είναι μεταξύ τους λιγότερο ανεκτικοί απ' ό,τι συνήθως είναι με τα παιδιά τους.
- Στην επαγγελματική ζωή, εφόσον διαπιστώσουμε ότι έχουμε κάποια ανεκμετάλλευτα χαρίσματα, καλό είναι να εξελισσόμαστε.
- Λόγω της ανωριμότητάς μας, συχνά συμβαίνει όταν χάνουμε κάτι τότε να το εκτιμούμε.
- Πριν από τη Θεία Κοινωνία να διαβάζουμε το κείμενο της Θείας Μετάληψης και μετά από τη Θεία Κοινωνία να μην παραμελούμε να διαβάζουμε το κείμενο της Θείας Ευχαριστίας. Έτσι θα βιώνουμε πιο έντονα το γεγονός.
- Τον πλεονέκτη τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει. Είναι χειρότερος και από τη φωτιά. Δεν νοιάζεται να απολαύσει αυτά που μάζεψε, αλλά σπαταλάει τον εαυτό του με την επιθυμία να κατακτήσει όλο και περισσότερα. Όσο αυξάνει ο πλούτος του, τόσο βαρύτερη γίνεται η μέριμνα για τη ζωή του. (Άγιος Νεκτάριος)
- Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι το κέντρο της λατρείας μας και της ζωής μας. Και είναι τρόπος ζωής και πρόταση ζωής.
- Η Μεγάλη Εβδομάδα δεν είναι ούτε ιδέες, ούτε φιλοσοφίες, ούτε διδάγματα. Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι Χριστός, όπως άλλωστε είναι Χριστός όλη η πνευματική ζωή του χριστιανού.
- Στον Όρθρο της Μεγάλης Δευτέρας, της Μεγάλης Τρίτης και της Μεγάλης Τετάρτης ο Χριστός εμφανίζεται σε μας ως Νυμφίος. Και έρχεται "εν τω μέσω της νυκτός", κάτι που σημαίνει ότι, για να Τον αναγνωρίσουμε και για να Τον δεχθούμε, οφείλουμε να είμαστε σε εγρήγορση, να έχουμε ανοιχτά τα μάτια της ψυχής μας.
- Ο Χριστός έρχεται στον χρόνο του προσωπικού μας πόνου και της προσωπικής μας αναζήτησης. Έρχεται τότε που η ψυχή μας παλεύει για να βρει τον Θεό.
- Για να γευτούμε τον Χριστό οφείλουμε να είμαστε σώφρονες, καθαροί και εγκρατείς, όπως ο Ιωσήφ ο Πάγκαλος στον Όρθρο της Μεγάλης Δευτέρας.
- Η σωφροσύνη, η καθαρότητα και η εγκράτεια μας βοηθούν, μόνο αν συνοδεύονται με

ελεημοσύνη, ευσπλαχνία. Αυτό μας διδάσκει το κείμενο του Όρθρου της Μεγάλης Τρίτης, που αναφέρεται στις Δέκα Παρθένες.

- Αν ο αγώνας μας, η εγκράτειά μας, η καθαρότητά μας γεννούν μέσα μας τη σκληροκαρδία και την κατάκριση, τότε είμαστε χαμένοι.
- Ο Νυμφίος Χριστός είναι και για τους πόρνους. Αυτό μας διδάσκει το κείμενο του Όρθρου της Μεγάλης Τετάρτης, που αναφέρεται στην πόρνη που άλειψε με μύρο τα πόδια του Χριστού, ως έκφραση μετάνοιας και συντριβής.
- Ο Χριστός αγκαλιάζει το ίδιο και τους παρθένους και τους πόρνους. Κατά προέκταση έτσι κάνει και η Εκκλησία, που είναι το σώμα του Χριστού.
- Δεν μας ωφελεί η παρθενία, αν έχουμε σκληροκαρδία. Δεν μας καταδικάζει η πορνεία, αν έχουμε συντριβή και μετάνοια.
- Να έχουμε ταπείνωση, να διακονούμε τους συνανθρώπους μας και να τους αναπαύουμε. Αυτό μας διδάσκει το κείμενο του Όρθρου της Μεγάλης Πέμπτης, που αναφέρεται στο πλύσιμο των ποδιών των Μαθητών από τον ίδιο τον Χριστό.
- Εκεί που έχουμε φαγωμάρα μεταξύ μας, έρχεται ο Χριστός και μας δίνεται να Τον φάμε για να ζήσουμε. Με αυτή Του την πρόταση, που επίσης περιλαμβάνεται στο κείμενο του Όρθρου της Μεγάλης Πέμπτης (Μυστικός Δείπνος), ο Χριστός νικά τη φθορά του κόσμου και την απάτη του κόσμου.
- Με τη Σταύρωση του Χριστού, που περιλαμβάνεται στο κείμενο του Όρθρου της Μεγάλης Παρασκευής, ο Χριστός ανοίγει στην ανθρωπότητα τις πύλες του Παραδείσου.
- Αυτό κάνει ο Χριστός, αυτό κάνει η Εκκλησία: παίρνει το άσχημο και του δίνει ομορφιά, παίρνει τον σταυρό, που είναι σύμβολο καταδίκης και ντροπής, και τον κάνει σύμβολο νίκης.
- Μεγάλος και σημαντικός είναι αυτός που κάνει τον διπλανό του να νιώθει μεγάλος και σημαντικός, δηλαδή που δίνει στον διπλανό του αξία και τιμή.
- Όταν, για να πάρει ο άλλος κουράγιο και να ζήσει, του δίνουμε τα δικά μας δικαιώματα, τότε αναπνέουμε το οξυγόνο το πνευματικό. Αυτό όμως, μόνο αν έχουμε συνδεθεί με τον Χριστό, μπορούμε να το κάνουμε.
- Τα δυνατά βιώματα ιερουργούνται στη σιωπή.
- Όταν απαιτούμε, γκρινιάζουμε, συγκρουόμαστε και θέλουμε να κυριαρχήσει το θέλημά μας, τότε ο θάνατος ισχυροποιείται. Όταν αντίθετα θανατώσουμε το δικό μας θέλημα, τότε ξεπροβάλλει η νίκη του θανάτου και έρχεται η ενότητα και η ζωή.
- Ο θάνατος νικιέται με τον θάνατο του δικού μας θελήματος.